

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 664/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., zastúpeného advokátom Mgr. Igorom Paliderom, Zubrohlava 215, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/12/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2014 doručená sťažnosť M. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/12/2013.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že prostredníctvom svojho advokáta podal 21. januára 2013 „žalobný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom...“.

3. Okresný súd v jeho veci dosiaľ neurčil termín pojednávania aj napriek jeho žiadosti z 24. júna 2013 a sťažnosti na zbytočné prietahy zo 16. mája 2014 predsedníčke okresného súdu. Sťažovateľ uviedol, že „doteraz... neobdržal v tejto veci žiadne vyjadrenie a prietahy v konaní 9 C 12/2013 pokračujú aj naďalej“.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... Ústavný súd SR... vyslovuje, že v súdnom konaní pred Okresným súdom Námestovo 9C 12/2013 došlo v období od 21.1.2013 až do dnešného dňa k zbytočným prietahom v konaní, čím bolo porušené ústavné právo sťažovateľa zakotvené v Ústave SR, čl.48 odst.2, a právo sťažovateľa zakotvené v ustanovení Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd /Dohovor/, konkrétne čl. 6 odst. 1 a - Právo na spravodlivé súdne konanie.

Ústavný súd SR prikazuje podľa § 56 odst.3 písm. a/ zák.č.38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, aby Okresný súd Námestovo v konaní 9C 12/2013 zjednal nápravu a konal tak, aby k ďalším prietahom nedošlo.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi... finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- Eur a ukladá Okresnému súdu Námestove, aby v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplatil sťažovateľovi sumu 2.000,- Eur.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 340,80 Eur, ktoré je Okresný súd Námestovo povinný do 2 mesiacov dní od vydania nálezu poukázať na účet právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom (nečinnosťou) okresného súdu v jeho veci došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré označuje ako právo na spravodlivé súdne konanie

7. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je – v tomto čase – zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí

na ďalšie konanie (*mutatis mutandis* III. ÚS 138/02). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 477/2010 a IV. ÚS 7/2010). V súlade s uvedenou judikatúrou vyhodnotil ústavný súd napadnuté konanie vo vzťahu k namietaným zbytočným prietahom.

8. Ústavný súd poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovanie vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 455/2014).

9. Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza najmä z toho, že od 21. januára 2013 do podania sťažnosti ústavnému súdu (6. október 2014) konanie pred okresným súdom netrvalo neprimerane dlho (jeden rok a osem mesiacov). Argumenty sťažovateľa tiež nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia jeho práv, aby bolo možné prípadne prijať jeho sťažnosť na ďalšie konanie. V danej veci sa síce vyskytol ojedinelý prietah (od júna 2013, keď okresný súd vyžiadal správy z Registra obyvateľov Slovenskej republiky a obce K., až do júna 2014, keď dal pokyn na vyrubenie súdneho poplatku), ako to vyplýva zo sťažnosti a z jej príloh, ale

na druhej strane okresný súd po prijatí opatrení predsedníčkou okresného súdu po podaní sťažnosti na zbytočné prieskumy v júni 2014 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý však na jeho výzvu nereagoval. Táto skutočnosť (nesplnenie poplatkovej povinnosti pri podaní žaloby zo strany sťažovateľa) mala za následok aj to, že okresný súd v tejto veci zatiaľ neurčil termín pojednávania a dokonca musel konanie 3. októbra 2014 zastaviť. Z uvedeného vyplýva aj evidentný podiel samotného sťažovateľa na predĺžení, resp. spomalení tohto konania. V súčasnosti sa preto ústavný súd nemôže stotožniť s názorom sťažovateľa, že doterajším postupom okresného súdu malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré napádal iba v kontexte prieskumov/nečinnosti okresného súdu. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2014